

Sverige (art. 132-136)

De finansielle og budgetmæssige bestemmelser vedrørende Sverige findes i art. 132-136 og er identiske med de ovenfor nævnte vedrørende Norge, idet dog artiklen om investeringsafgifter ikke er relevant for Sveriges vedkommende. Den svenske budgetkompensation fastlægges til følgende beløb:

- 488 mio. ecu i 1995
- 432 mio. ecu i 1996
- 76 mio. ecu i 1997
- 31 mio. ecu i 1998.

*Afsnit VI**Landbrug (art. 137ff)*

Art. 137 fastslår indledningsvis, at afsnit VI vedrører landbrugsprodukter i snæver forstand, dvs. at fisk og fiskeprodukter ikke er omfattet. Endvidere fastslås, at rettigheder og forpligtelser under den fælles landbrugspolitik fuldt ud gælder for de nye medlemsstater. Endelig fastslås, at overgangsforanstaltningerne for Østrig, Finland og Norge ophører med udgangen af det femte produktionsår efter tiltrædelsen, medmindre andet er fastsat. For Sverige er der ikke fastsat tilsvarende overgangsforanstaltninger.

1. Bestemmelser vedrørende national støtte (art. 138-144)

Art. 138 fastslår, at Norge, Østrig og Finland i overgangsperioden med tilladelse fra Kommissionen i en passende form kan yde national overgangsstøtte, som gradvis nedsættes, til producenter af landbrugsbasisprodukter, som er omfattet af den fælles landbrugspolitik. Støtten kan, bl.a. afhængigt af, hvilket område der er tale om, være af forskellig størrelse.

I art. 138, stk. 2-5, angives de retningslinier, Kommissionen skal følge ved tilladelser til støtte, hvilke faktorer der skal tages i betragtning ved beregning af støtten, retningslinier for indholdet af Kommissionens tilladelse, og der henvises til bilag XIII, der opregner national støtte, som Kommissionen især kan give tilladelse til.

Ifølge art. 139 tillader Kommissionen – under nærmere angivne betingelser – Østrig, Finland og Norge at opretholde bl.a. driftsstøtte. Denne støtte må dog ikke være produktionsrelateret og skal være tidsbegrænset.

Ifølge art. 140 tillader Kommissionen Østrig, Finland og Norge at yde den i bilag XIV nævnte nationale overgangsstøtte inden for de heri fastsatte grænser og på de heri fastsatte betingelser.

Art. 141 bemyndiger Kommissionen til at tillade Finland og Norge at yde national producentstøtte for at lette fuld integration i den fælles landbrugspolitik, såfremt der – som følge af tiltrædelsen – stadig er alvorlige vanskeligheder efter fuld udnyttelse af art. 138, 139, 140 og 142 og af andre foranstaltninger i henhold til gældende regler i Fællesskabet.

Ifølge art. 142 tillader Kommissionen Norge, Finland og Sverige at yde langsigtet national støtte med henblik på at sikre opretholdelsen af landbrugsaktiviteterne i særlige områder. Disse områder omfatter landbrugsarealer nord for den 62. breddegrad og i nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige. Endvidere opregnes de kriterier, Kommissionen skal lægge til grund ved fastlæggelse af de støtteberettigede områder.

Art. 143 forpligter de nye medlemsstater til at underrette Kommissionen om den i art. 138-142 nævnte støtte, samt enhver anden national støtte, som inden for rammerne af denne akt er betinget af tilladelse fra Kommissionen. Støtten kan først ydes, når den nævnte tilladelse er givet. Endvidere fastslås, at Kommissionen for så vidt angår den i art. 142 nævnte støtte forelægger Rådet en rapport et år efter tiltrædelsen og derefter hvert femte år.

Art. 144 vedrører EF-traktatens statsstøttebestemmelser (art. 92 og 93) og forpligter de nye medlemsstater til – inden den 30. april 1995 – at give Kommissionen meddelelse om nationale støtteordninger, såfremt de ønsker, at støtten skal anses for »eksisterende støtte« i henhold til art. 93, stk. 1.

2. Andre bestemmelser

Art. 145 regulerer Fællesskabets overtagelse af offentlige lagre i de nye medlemsstater.

Art. 146 forpligter Norge til fra tiltrædelsesdatoen at ophæve den norske kornorganisations monopol, men giver dog en 2-årig overgangsperiode på visse områder.

Art. 147 indeholder en beskyttelsesklause, der fastslår, at såfremt samhandel på landbrugsområdet mellem en eller flere af de nye